

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 3. Iosephi Patriarchæ & Saulis regis Fortuna à Deo gubernata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](#)

que , cum merentur , deiccit ; humilibus autem dat gratiam. Ille est , qui , ab initio , depositus potentes de sede , exaltauit humiles . **Luc. I. 52.**
Non *Casus* id fecit , sed Deus , per *Casum*.
Quare qui *Casum* accusant , mordent , lace-
rant , cani sunt similes , lapidem inuidenti ,
cum non videt eum , qui proiecit. Itaque si
Casus in poenam est , iudici ascribite ; si in-
gratiam , ascribite benefactori , & exclama-
te : *Commoveatur à facie eius uniuersa terra :* **Psal. 99.6.**
dicite in gentibus , quia Dominus regnauit.

§. III.

*Iosephi Patriarchæ , & Saulis regis Fer-
tuna à Deo gubernata.*

Vultis videre regnum eius ? Ut olim , per ipsum mare , duxit Israëlitas in terram sanctam ; ita quotidie adhuc homines , per medios fluctus , per tumultus procellas , per brevia & Syrtes ; per prosperos & aduersos casus , dicit ad portum æternæ felicitatis . Nunquid enim innocentissimum Iosephū , per inuidiam , per odia , per coniurationem insidiásque , & immites fratrum manus , per cisternam , per seruitutem , in quam , pro mancípio venditus est ; per impurissimæ leænae & leænae calumniam , per diuturnum carcerem (nam tribus annis in custodia fuit deten-

28 Cap. II. Remedium patientiae est,

Isa. Sa-
liam. An-
no Mudi
2326. &
An. 2317.

detentus) denique per ingratissimi pincer-
næ obliuionem, vexatum, probatūmque
duxit? Et quò, per tot casus, duxit? ad
summum penè culmen dignitatis. Nam fra-
trum terror, patris nutritor, AEgypti Ser-
uator, regi proximus fuit. Ita, de mala *For-*
tuna, in bonam translatus docuit nos, di-
uinæ Prouidentiæ bonitatem, etiam in tri-
stissimis *Casibus*, non defuisse. Quò celsius
turris educenda est, eò profundiora neces-
saria sunt fundamenta. Extollere Iosephum
voluit Deus; vt in altum efferret, profundè
humiliauit. Magis splendent, quæ magis
poliuntur. Quid quòd ea sunt Numinis iu-
dicia, vt voluerit illos ipsos fratres, per eum
Psal. 104 viuere, qui ei mortem sunt machinati? Mi-
27.
fit ante eos virūm: in serum venundatus est
Ioseph. Humiliauerunt, in compedibus, pedes
eius: ferrum pertransijt animam eius, donec
veniret verbum eius. Non ergo impatiens,
non pusillanimis factus est, in vinculis, Io-
seph; non accusauit fortunam suam, non co-
gitauit de laqueo; &, quod admirandum
est patientiæ exemplum, cum pincernæ di-
ceret: *innocens in lacum missus sum*, non ad-
didit, cuius id culpā, aut calumnia sit fa-
ctum, neque impiam mæcham voluit diffa-
mare;

Gen. 40.
15.

mare; sed cetera Deo committens, generosa mente, expectauit, donec veniret verbum eius, fieretque, quod ei Dominus, per manipulos & stellas eum adorantes, prædixerat. Itaq; eloquium Domini inflammauit eum, ut spe inflammatus, neque Fortunam suam ex impatientia; neq; Deum suum, ex ignorantia, accusaret. Quare tandem, constituto tempore à temporis authore, misit rex, & soluit eum, princeps populorum, & dimisit eum. Constituit eum Dominum domus sua: & Principem omnis possessionis sua. Quis hoc fecit? Deus fecit: per varios casus fecit: deniq; per somnium Pharaonis fecit. Non liberavit illū carcere pater, qui existimabat mortuū: non fratres, qui de eo nihil amplius cogitauerunt: non pincerna ingratus, qui, plus quàm duobus annis, tam boni vatis immemor fuit. Quid facit Deus? somnium mittit regi. nemo intelligit. septem boues pingues & septem macilentæ, pincernæ memoriam refricuerunt, & Iosephum extralexerunt è carceris squallore; maiorémq; fecerunt, quàm domi, apud parentes, vnquam extitisset. Hæ sunt viæ Domini. Quas qui non nouit, à Domino esse, nequaquam potest esse sorte sua contentus; qui autem perspectas

30 Cap. II. Remedium patientiae est,
spectas habet, Casum non tam Casum, quām
ditinum consilium appellat. Quale vtique
fuit etiam illud, cūm Saül amissas asinas
Reg. 9.3. quærens regnum inuenit. Misit eūm Cis
pater, vt iumenta réduceret; at Deus misit,
vt in regem vngéretur. Hic casus Saüli ac-
cidit, qui vtiq; nesciuit, simul quæri asinas
& coronas: atqui Deo casus non fuit, qui illi
vnam viam ad vtrumque fecit. Agè igitur,
quò nos Casus trahunt retrahuntque, sequa-
mūr.

Virg. 5:
Æn.

Quidquid erit, superanda omnis Fortuna
ferendo est.

§. IV.

Casu usus Deus, ad artem medicam, & urbem
erigendam; sicut & ad S. Martinum
miraculose sanandum.

Cælius
lib. 14.
cap. 13.

Sed videamus alios Casus, diuino iudicio,
hominum consilijs aut factis intercedentes,
qui vulgo temere, aut fortè fortuna existi-
mantur interuenisse. Atque, vt à vero ca-
su ordiamur, Syrna, Cariæ ciuitas à Poda-
lirio est condita, quem casus extulit alienus.
Is enim cùm, in Caria, à caprarum pasto-
re seruatus, ad Damæthū regem, foret per-
ductus, eius filiam nomine Syrnam tecto
delapsam, missa ex utroque brachio sanguini
ne